C/2026/2991

29.5.2026 г.

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

относно европейската гражданска инициатива (ЕГИ) „Забрана на конверсионните практики в Европейския съюз“

(C/2026/2991)

1. ВЪВЕДЕНИЕ: ГРАЖДАНСКАТА ИНИЦИАТИВА

„Забрана на конверсионните практики в Европейския съюз“ ([1]) е 13-ата европейска гражданска инициатива (ЕГИ), представена на Комисията за разглеждане, след като е достигнала праговете ([2]), изисквани съгласно Договора за Европейския съюз (ДЕС) и Регламент (ЕС) 2019/788 ([3]) („Регламента относно ЕГИ“).

Организаторите описват своите цели, както следва:

> *Призоваваме Европейската комисия да предложи правно обвързваща забрана на конверсионните практики, насочени срещу ЛГБТК+ граждани в Европейския съюз:*
>
> *конверсионните практики са интервенции, целящи промяна, ограничаване или потискане на сексуалната ориентация, джендър идентичността и/или джендър експресията на ЛГБТК+ лицата.*
>
> *Тъй като по своята същност тези практики за дискриминационни, унизителни, вредни и измамни, те са определени като изтезание от Организацията на обединените нации и понастоящем се забраняват във все по-голям брой държави.*
>
> *ЕС играе ключова роля за защитата на основните права и следва да предприеме мерки за борба срещу всички нечовешки практики. Комисията следва да предложи директива, с която да се добавят конверсионните практики към списъка на европрестъпленията и/или да се измени действащата директива относно равенството (от 2008 г.), за да се включи забрана на тези практики.*
>
> *Освен това, за да се противопостави на законодателния мораториум, Комисията следва да приложи и необвързваща резолюция, в която се призовава за всеобща забрана на конверсионните практики в ЕС.*
>
> *И накрая, призоваваме Комисията да измени Директивата за правата на жертвите, за да се установят [sic] минимални стандарти относно правата, подкрепата и защитата на жертвите на конверсионни практики.*
>
> *Всички държави членки следва да въведат забрана на конверсионните практики или да преразгледат действащите си забрани.*

След подаване на искане от организаторите на 27 ноември 2023 г. Комисията регистрира инициативата на 24 януари 2024 г. ([4]). В приложение, представено заедно с искането за регистрация на ЕГИ, са представени допълнителни подробности относно предмета, целите и контекста на инициативата. По-конкретно организаторите изброяват препоръки за забрана на конверсионните практики от доклада „Конверсионни практики, насочени срещу ЛГБТ+ лица“ ([5]), поискан от Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи на Европейския парламент през 2023 г.

Организаторите събраха необходимите „изявления за подкрепа“ (подписи) между 17 май 2024 г. и 17 май 2025 г. На 17 ноември 2025 г., след като органите на държавите членки провериха изявленията за подкрепа, организаторите внесоха инициативата в Комисията. На същата дата Комисията публикува известието, потвърждаващо, че инициативата е действителна, в регистъра на ЕГИ.

([1]) Забрана на конверсионните практики в Европейския съюз.

([2]) Въз основа на член 3 от Регламента относно ЕГИ „инициативата е действителна, ако: а) е получила подкрепата на най-малко един милион граждани на Съюза в съответствие с член 2, параграф 1 (наричани по-нататък „поддръжници“), от най-малко една четвърт от държавите членки; и б) в най-малко една четвърт от държавите членки броят на поддръжниците е равен най-малко на минималния брой, посочен в приложение I, който съответства на броя на членовете на Европейския парламент, избрани във всяка държава членка, умножен по общия брой членове на Европейския парламент към момента на регистрацията на инициативата.

([3]) Регламент (ЕС) 2019/788 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 г. относно европейската гражданска инициатива (ОВ L 130, 17.5.2019 г., стр. 55).

([4]) Решение за изпълнение (ЕС) 2024/442 на Комисията от 24 януари 2024 година относно искането за регистрация в съответствие с Регламент (ЕС) 2019/788 на Европейския парламент и на Съвета на европейската гражданска инициатива под надслов „Забрана на конверсионните практики в Европейския съюз“.

([5]) Европейски парламент, Conversion Practices on LGBT+ People („Конверсионни практики, насочени срещу ЛГБТ + лица“), 2023 г.

Организаторите представиха подробно целите на инициативата по време на среща с Комисията на 12 декември 2025 г. ([6]), както и по време на открито заседание, организирано от Европейския парламент на 2 май 2026 г. По време на откритото заседание организаторите уточниха, че биха приветствали приемането от страна на Европейската комисия на препоръка, насърчаваща държавите членки да предприемат мерки за прекратяване на конверсионните практики в своя национален контекст ([7]).

Впоследствие, на 25 март 2026 г., Парламентът проведе пленарно разискване по инициативата под надслов „Забрана на конверсионните практики“ ([8]).

В настоящото съобщение се излагат правните и политическите заключения на Комисията във връзка с инициативата, действията, които тя възнамерява да предприеме, мотивите ѝ за това и предвиденият график в съответствие с член 15, параграф 2 от Регламента относно ЕГИ.

2. КОНТЕКСТ

2.1 Разглежданият проблем

Конверсионните практики „представляват много вредни интервенции, които се основават на невярната от медицинска гледна точка идея, че ЛГБТ[ИК+] лицата страдат от заболяване, и които причиняват силна болка и страдание и водят до дълготрайни психически и физически вреди“ ([9]). Тези практики, които могат да включват словесна обида, принуда, изолиране, принудително лекарствено лечение, електрошок, физическо и сексуално насилие ([10]), всъщност нямат терапевтична стойност, тъй като няма какво да се „лекува“ или „потиска“.

Световната здравна организация (СЗО) престана да класифицира хомосексуализма като психично разстройство през 1990 г., като го премахна от 10-ата ревизия на Международната статистическа класификация на болестите и проблемите, свързани със здравето (МКБ-10). През 2019 г. СЗО също така премахна „разстройство на половата идентичност“ от глава „Психични и поведенчески разстройства“ на 11-ата ревизия на Международната статистическа класификация на болестите и проблемите, свързани със здравето (МКБ-11) ([11]).

Освен това редица големи европейски и международни организации публично се обявиха против конверсионните практики, като сред тях са Световната медицинска асоциация през 2013 г. ([12]), Световната психиатрична асоциация през 2016 г. ([13]) и Европейската психиатрична асоциация през 2022 г. ([14]).

Според проучването за ЛГБТИК лицата от 2023 г., проведено от Агенцията на Европейския съюз за основните права ([15]), всеки четвърти (24 %) представител на ЛГБТИК+ общността е преживял конверсионни практики, включително физическо и сексуално насилие, словесна обида и унижение. Тази цифра е почти двойно по-висока и достига 47 % при трансжените и 48 % при трансмъжете.

Освен това в доклада до ООН на независимия експерт по защитата от насилие и дискриминация на основата на сексуална ориентация и полова идентичност се посочва, че феноменът на конверсионните практики е глобален и засяга в несъразмерно голяма степен младите ЛГБТИК+ лица ([16]).

2.2 Европейски политически контекст

Всеки в Европейския съюз следва да се чувства в безопасност и свободен да бъде истинското си „аз“. Равенството и недискриминацията са основополагащи ценности и основни права, залегнали в Договорите за ЕС и в Хартата на основните права на Европейския съюз.

([6]) Среща на организаторите на европейската гражданска инициатива „Забрана на конверсионните практики в Европейския съюз“ с Европейската комисия.

([7]) Европейски парламент, редовно заседание на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, открито заседание: Забрана на конверсионните практики в Европейския съюз, 2 март 2026 г.

([8]) Европейски парламент, пленарно разискване от 25 март 2026 г.

([9]) Независим експерт на ООН по защитата от насилие и дискриминация на основата на сексуална ориентация и полова идентичност, Практики на т.нар. „конверсионна терапия“, 1 май 2020 г.

([10]) Парламентарна асамблея на Съвета на Европа (ПАСЕ), Резолюция 2534 (2026): „Защита на ЛГБТИ лицата от „конверсионни практики“, приета на 29 януари 2026 г.

([11]) То беше заменено с „несъответствие на пола“ в новата глава „Състояния, свързани със сексуалното здраве“ от 11ата ревизия на Международната статистическа класификация на болестите и проблемите, свързани със здравето (МКБ-11).

([12]) Изявление на Световната медицинска асоциация относно естествените различия в човешката сексуалност, прието от 64-ата обща асамблея на Световната медицинска асоциация, октомври 2013 г.

([13]) Позиция на Световната психиатрична асоциация относно половата идентичност и хомосексуалната ориентация, привличане и поведение, септември 2016 г.

([14]) Изявление на Европейската психиатрична асоциация относно конверсионните „терапии“ и пациентите, които са ЛГБТК лица, януари 2022 г.

([15]) Агенция на Европейския съюз за основните права, LGBTIQ Equality at a Crossroads – Progress and challenges(„Равнопоставеността на ЛГБТИК на кръстопът — напредък и предизвикателства“), 2024 г.

([16]) Независим експерт на ООН по защитата от насилие и дискриминация на основата на сексуална ориентация и полова идентичност, Практики на т.нар. „конверсионна терапия“, 1 май 2020 г.

Председателят Урсула фон дер Лайен възложи на комисар Хаджа Лабиб в нейното писмо за определяне на ресора ([17]) да „предложи подновена Стратегия за равнопоставеност на ЛГБТИК за периода след 2025 г. Тя следва да се фокусира по-специално върху продължаващите и упорити прояви на подбудени от омраза тормоз и насилие, включително онлайн, и забраната на практиките на конверсионна терапия.“

В Стратегията за равнопоставеност на ЛГБТИК+ за 2026—2030 г. ([18]), приета на 8 октомври 2025 г., бе обявено, че „Комисията ще предприеме подходящи действия за борба срещу конверсионните практики, като ще се съсредоточи по-специално върху подкрепата за държавите членки, които играят критично важна роля в тази област. … При разработването на своя подход за борба с конверсионните практики Комисията ще вземе предвид по-специално неотдавнашната европейска гражданска инициатива под надслов „Забрана на конверсионните практики в Европейския съюз“.

Защитата на ЛГБТИК+ лицата от тормоз, вредни практики и омраза е приоритет за Комисията и основен стълб на тази стратегия. Предотвратяването на всички форми на насилие и борбата с тях, както и разрушаването на насаждащите омраза наративи са от съществено значение, за да се защитят общите ценности на ЕС на равенство, човешко достойнство и зачитане на основните права за всички.

В своята резолюция относно положението с основните права в Европейския съюз, приета на 29 април 2026 г. ([19]), Европейският парламент „осъжда конверсионните практики, като например практиките, насочени към промяна, потискане или ограничаване на сексуалната ориентация, половата идентичност и/или изразяването на половата принадлежност на човек, като нарушения на основните права, и [...] също така настоятелно призовава в това отношение Комисията да представи предложение за законодателен акт относно забрана в рамките на ЕС на конверсионните практики във всички държави членки като последващо действие във връзка с европейската гражданска инициатива „Забрана на конверсионните практики в Европейския съюз“. Подобен призив беше отправен в неговата резолюция във връзка с доклада на Комисията относно върховенството на закона за 2025 г., приета на 29 април 2026 г. ([20]), както и в резолюцията относно изпълнението на Стратегията за равнопоставеност на ЛГБТИК за 2020—2025 г., приета на 8 февруари 2024 г. ([21]).

В заключенията на председателството на Съвета относно безопасността на ЛГБТИ лицата в Европейския съюз ([22]), приети на 9 юни 2023 г. с подкрепата на 25 държави членки, държавите членки се приканват, в рамките на своята национална компетентност, да „защитават ЛГБТИ лицата, както онлайн, така и офлайн, от [...] вредни практики, включително подлагане на „практики на трансформация“.

В допълнение на 29 април 2026 г. Европейският икономически и социален комитет прие становище в подкрепа на ЕГИ, в което се отправя препоръка Комисията „да представи предложение за правнообвързваща забрана от ЕС на конверсионните практики [...]. С предложената забрана следва да се забранят извършването и рекламирането на всички дейности, целящи промяна, потискане или заличаване на сексуалната ориентация, половата идентичност и/или изразяването на половата принадлежност на дадено лице“ ([23]).

Допълнително на 29 януари 2026 г. Парламентарната асамблея на Съвета на Европа прие резолюция ([24]), в която призовава своите държави членки да забранят конверсионните практики, целящи промяна, ограничаване или потискане, или премахване на сексуалната ориентация или джендър идентичността/експресията на дадено лице, като предвидят наказателни санкции. В резолюцията се посочва, че действията за предотвратяване и противодействие на вредите, причинени от конверсионните практики, са наложителни от гледна точка на общественото здраве и са въпрос на зачитане на правата на човека и основните свободи, като се потвърждава значението на личната автономия, защитена съгласно член 8 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи. В нея също така се предлага набор от мерки във връзка с подкрепата и закрилата на жертвите, обучението и повишаването на обществената осведоменост.

([17]) Председател на Комисията Урсула фон дер Лайен, писмо за определяне на ресора на Хаджа Лабиб, комисар за равенството, готовността и управлението на кризи, Европейска комисия, 1 декември 2024 г.

([18]) Европейска комисия, Съюз на равенство: Стратегия за равнопоставеност на ЛГБТИК+ за 2025—2030 г., COM(2026) 725 final.

([19]) Резолюция на Европейския парламент от 29 април 2026 г. относно положението с основните права в Европейския съюз през 2024 и 2025 г. (P10_TA(2026)0146).

([20]) Резолюция на Европейския парламент от 29 април 2026 г. относно доклада на Комисията относно върховенството на закона (P10_TA(2026)0147).

([21]) Резолюция на Европейския парламент от 8 февруари 2024 г. относно доклада за изпълнението на Стратегията на ЕС за равнопоставеност на ЛГБТИК за 2020 – 2025 г. (P9_TA(2024)0076).

([22]) Съвет на Европейския съюз, Заключения на председателството относно безопасността на ЛГБТИ лицата в Европейския съюз, 9 юни 2023 г.

([23]) Европейски икономически и социален комитет, становище „Забрана на конверсионните практики в Европейския съюз“, прието на 29 април 2026 г. (SOC/854-EESC-2025).

([24]) Парламентарна асамблея на Съвета на Европа (ПАСЕ), Резолюция 2534 (2026): Защита на ЛГБТИ лицата от „конверсионни практики“, приета на 29 януари 2026 г.

2.3 **Национална правна уредба**

До момента осем държави членки са приели закони, забраняващи конверсионните практики ([25]). Приложното поле на тези закони варира, като по принцип с тях се криминализират или забраняват съгласно административното право опитите за промяна или потискане на сексуалната ориентация или джендър идентичността, а в повечето случаи и на джендър експресията, на дадено лице. Повечето от тези национални закони предвиждат по-тежки наказания за престъпления, извършени срещу ненавършили пълнолетие лица или уязвими пълнолетни лица. Във всички случаи санкциите включват глоби, а в повечето от тях — лишаване от свобода. Рекламирането на конверсионни практики също е забранено от всички тези национални закони.

3. **ОТГОВОР НА ЕВРОПЕЙСКАТА ГРАЖДАНСКА ИНИЦИАТИВА**

ЕГИ призовава Комисията: i) „да предложи директива, с която да се добавят конверсионните практики към списъка на европрестъпленията и/или да се измени действащата директива относно равенството (от 2008 г.), за да се включи забрана на тези практики“; ii) „да измени Директивата за правата на жертвите, за да се установят [*sic*] минимални стандарти относно правата, подкрепата и защитата на жертвите на конверсионни практики“; iii) „да приложи необвързваща резолюция, в която се призовава за всеобща забрана на конверсионните практики“ в ЕС“.

И накрая, ЕГИ ясно посочва, че „всички държави членки следва да въведат забрана на конверсионните практики“.

В отговор на инициативата Комисията подчертава, че:

а) Комисията възнамерява през 2027 г. да приеме препоръка на Комисията с цел да прикани държавите членки да въведат забрана на конверсионните практики в своята правна уредба.

б) Комисията обаче счита, че по изложените по-долу причини не би било ефективно да се представи предложение за юридически акт на Съюза по смисъла на член 11, параграф 4 от ДЕС.

3.1 **Приемане на препоръка на Комисията за постигане на целта на ЕГИ**

Комисията възнамерява да приеме препоръка, правен акт въз основа на член 292 от ДФЕС, за защита на ЛГБТИК+ лицата, по-специално най-уязвимите, и борба с конверсионните практики, целящи промяна, ограничаване или потискане на тяхната сексуална ориентация или джендър идентичност/експресия. Препоръката на Комисията се очаква да отговори на материалноправните цели на ЕГИ.

Като предприеме действия под формата на препоръка, Комисията ще признае решаващата роля на държавите членки в тази област и ще се съсредоточи върху оказването на подкрепа за тях в налагането на забрана на конверсионните практики, насърчавайки действията на национално равнище, за да се разшири обхватът на забраната, така че да обхване целия ЕС.

Предвижда се препоръката да се основава на добрите практики при съществуващите забрани на конверсионните практики в държавите членки, като към всички тях се отправи призив да въведат такава забрана. Комисията ще обмисли също така да включи в препоръката предложения за други допълнителни мерки, като например действия за улесняване на достъпа до правосъдие и обезщетения за жертвите и преживелите, основаващи се на правните задължения, произтичащи от Директивата за правата на жертвите, когато тези практики са криминализирани; както и курсове за обучение на специалисти в областта на психичното здраве и други съответни медицински специалисти.

Комисията възнамерява да прикани държавите членки да предоставят информация за това как препоръката ще бъде приложена в техния национален контекст, което ще позволи да се оцени как на практика препоръката се прилага на място.

Изготвянето на препоръката ще се основава на структуриран диалог по темата, който Комисията възнамерява да насърчи чрез експертната група по въпросите на равнопоставеността на ЛГБТИК+, която обединява държавите членки, Комисията и заинтересованите страни с цел подобряване на равнопоставеността на ЛГБТИК+ лицата в рамките на Групата на високо равнище по въпросите на недискриминацията, равенството и многообразието.

Освен това, както беше обявено в Стратегията за равнопоставеност на ЛГБТИК+, Комисията ще създаде форум за политиката за ЛГБТИК+ с участието на организации на гражданското общество, представляващи ЛГБТИК+ лицата: първото издание на този форум ще се състои преди края на 2026 г. в Брюксел и ще се съсредоточи върху конверсионните практики.

([25]) Белгия, Германия, Гърция, Испания, Франция, Кипър, Малта и Португалия.

Накрая, както беше обявено и в Стратегията за равнопоставеност на ЛГБТИК+, Комисията започна проучване относно конверсионните практики, което ще послужи като основа за препоръката на Комисията, като в него се разглеждат аспекти като степента на принуда и натиск, свързани с тези практики.

3.2 **Причини да не се изготви предложение за юридически акт на Съюза по смисъла на член 11, параграф 4 от ДЕС**

В решението си за регистрация Комисията обяснява, че „не е изключена възможността Комисията да предложи някои насилствени конверсионни практики да бъдат добавени към **списъка на престъпленията, установени на равнището на ЕС, съгласно член 83, параграф 1 от ДФЕС**, при условие че изискванията на тази разпоредба са надлежно обосновани, и по-специално, че тези конверсионни практики се смятат за „особено тежка престъпност с трансгранично измерение, произтичащо от естеството или последиците на тези деяния или от особена необходимост за общо противодействие“.

Ново законодателно предложение съгласно тази разпоредба би изисквало, като първа стъпка, създаването на ново правно основание чрез единодушно решение на Съвета за разширяване на списъка с европрестъпления. Престъпленията, изброени в член 83, параграф 1 от ДФЕС, засягат области на особено тежка престъпност с трансгранично измерение. Единствено ако Съветът разшири списъка с европрестъпленията, Комисията ще може да предложи, като втора стъпка, директива въз основа на това ново правно основание.

Комисията счита, че стартирането на такава инициатива за разширяване на списъка с престъпления по член 83, параграф 1 от ДФЕС не би представлявало ефективна борба с явлението „конверсионни практики“. Въпреки че не може да се изключи възможността някои конверсионни практики да отговарят на критерия за особено тежка престъпност с трансгранично измерение, вероятно само малка част от тях отговарят на този критерий.

Предложението на Комисията от 2008 г. за Директива за равното третиране ([26]) има за цел да се разшири защитата срещу дискриминация на основата на религиозна принадлежност или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация и в области извън сферата на заетостта. След влизането в сила на Договора от Лисабон на 1 декември 2009 г. предложението се основава на член 19 от ДФЕС, поради което се изисква единодушие в Съвета след получаване на одобрението на Европейския парламент.

Въпреки че предложението е предмет на обсъждания в Съвета от почти 18 години и преобладаващата част от държавите членки подкрепят приемането на компромисния текст, представен от белгийското председателство на Съвета през първата половина на 2024 г. ([27]), все още не е било възможно да се постигне споразумение.

Евентуално ново изменение на настоящия компромисен текст не би съставлявало част от отговора на Комисията на ЕГИ, тъй като отговорен за внасянето на такива изменения е Съветът. В допълнение налагането на забрана върху конверсионните практики не би се вписало в хоризонталната насоченост и в обхвата на това предложение.

Комисията отново изтъква, че **ново предложение за законодателни мерки съгласно член 19 от ДФЕС** би могло да се изготви, ако конверсионните практики съставляваха дискриминация, основана на пола или на сексуалната ориентация по смисъла на този член. Въпреки че има вероятност някои от тези практики да отговарят на това условие, Комисията не счита, че ново предложение съгласно член 19 от ДФЕС е най-ефективният начин за постигане на целите на ЕГИ, като се имат предвид по-специално трудностите, свързани с приемането му с единодушие от Съвета.

Освен това в решението за регистрация е обяснено, че „[що] се отнася до установяването на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на конверсионни практики, Комисията би могла да предложи **изменения в Директива 2012/29/ЕС относно правата на жертвите на основание член 82, параграф 2 от ДФЕС**“.

([26]) Предложение за Директива на Съвета за прилагане на принципа на равно третиране на лицата без оглед на религиозна принадлежност или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация (COM(2008) 0426 final).

([27]) Директива за прилагане на принципа на равно третиране (член 19) — Доклад за напредъка (10817/24).

Комисията не счита за оправдано да предложи нови изменения на Директивата за правата на жертвите ([28]). След предложението на Комисията за преразглеждане на Директивата за правата на жертвите през юли 2023 г. ([29]) съзаконодателите постигнаха предварително съгласие по преразгледана Директива за правата на жертвите през декември 2025 г. ([30]). С новите правила ще се укрепят правата на всички жертви, например чрез по-добър достъп до информация и подкрепа, улеснено подаване на сигнали за престъпления, по-добра защита на личните данни на жертвите, по-задълбочена индивидуална оценка на нуждите на жертвите, улеснен достъп до обезщетение от страна на извършителя, както и по-добра координация и сътрудничество между лицата, които осъществяват контакт с жертвите. Жертвите на сексуално насилие ще се ползват от целенасочени и интегрирани услуги за подкрепа, които включват достъп до здравни грижи в областта на сексуалното и репродуктивното здраве.

Доколкото конверсионните практики са криминализирани съгласно националното законодателство, разпоредбите на директивата, транспонирани в националното законодателство, ще се прилагат по отношение на жертвите на такива престъпления.

В директивата се подчертава, че следва да се обърне специално внимание на жертвите със специфични потребности, за да бъдат защитени от вторично и повторно виктимизиране, сплашване и отмъщение. Жертвите трябва да преминат през индивидуална оценка, за да се определят специфичните им нужди от защита и да се установи дали и до каква степен те ще се ползват от специални мерки. В държавите членки, в които конверсионните практики са криминализирни, жертвите на такива практики следва следователно да се ползват от рамката за защита и подкрепа, предвидена в директивата, включително индивидуална оценка и достъп до подходящи услуги за подкрепа.

И накрая, Комисията счита, че **приемането на предложение за препоръка на Съвета** не би позволило целите на ЕГИ да бъдат постигнати по всеобхватен и ефективен начин.. Що се отнася до предложението за препоръка на Съвета въз основа на член 83, параграф 1 от ДФЕС във връзка с член 292 от ДФЕС, към момента не е възможно да се прецени дали определени конверсионни практики биха могли да попаднат в обхвата на „особено тежка престъпност с трансгранично измерение“ по смисъла на член 83, параграф 1 от ДФЕС. Що се отнася до предложението за препоръка на Съвета въз основа на член 19 от ДФЕС във връзка с член 292 от ДФЕС, посочените по-горе предизвикателства пред законодателни действия въз основа на член 19 от ДФЕС биха засегнали и такава препоръка.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ И ПЕРСПЕКТИВИ

В отговор на европейската гражданска инициатива „Забрана на конверсионните практики в Европейския съюз“ Комисията възнамерява да приеме през 2027 г. препоръка, която се очаква да постигне материалноправните цели на ЕГИ.

Предвижда се препоръката да стъпи на добрите практики при съществуващите забрани на конверсионните практики в държавите членки. Тя ще се основава на процес на широкообхватни консултации, включително чрез експертната група по въпросите на равнопоставеността на ЛГБТИК+ и новия форум за политиката за ЛГБТИК+. Констатациите от стартираното от Комисията проучване по темата също ще послужат като основа за препоръката.

Предвижда се с препоръката на Комисията:

— на държавите членки да се препоръча да забранят конверсионните практики в своя национален правен ред;

— да се защитят ЛГБТИК+ лицата и да се противодейства на конверсионните практики, насочени към тяхната сексуална ориентация или джендър идентичност/експресия;

— препоръчаната забрана на конверсионните практики да се допълни с препоръки за други мерки, които предвиждат например обучение на практикуващи специалисти;

— държавите членки да се приканят да предоставят информация за това как препоръката се прилага в техния национален контекст като основа за оценка на това прилагане.

([28]) Директива 2012/29/ЕС за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления.

([29]) Предложение за Директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2012/29/ЕС за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета (COM/2023/424 final).

([30]) Съобщение за медиите на Съвета: „ЕС засилва защитата и подкрепата за жертвите на престъпления“, 10 декември 2025 г.